

ści — oraz zmiany lub usuwania budów takich, już istniejących;

8) zalesiania i zadrzewiania terenu oraz wszelkich zmian zalesień i zadrzewień już istniejących;

9) dokonywania pomiarów lub zdjęć topograficznych i fotograficznych zarówno terenu, jak i urządzeń warownych.

§ 3. (1) Na nabycie prawa: własności, posiadania, rozrządzenia, zabudowy i użytkowania nieruchomości oraz prawa służebności na nieruchomościach, — w inny sposób, niż przez rozporządzenie na wypadek śmierci lub spadkobranie ustawowe, następujące osoby powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej:

1) cudzoziemcy i cudzoziemskie osoby prawne,

2) osoby prawne, mające siedzibę na obszarze Państwa Polskiego, których władze składają się choćby w części z cudzoziemców,

3) obywatele polscy, skazani za zbrodnie stanu, przestępstwo umyślne przeciw interesom zewnętrznym Państwa i stosunkom międzynarodowym lub za przestępstwo umyślne, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851).

(2) W przypadku nabycia prawa (ust. (1)) bez zezwolenia, władza wojskowa może wezwać nabywcę do zbycia prawa w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia wezwania, osobie, która prawo to może nabyć bez zezwolenia, wymaganego ust. (1), lub na nabycie jego uzyskała to zezwolenie, a w razie nieuczynienia zadość wezwaniu w tym terminie — wystąpić do sądu o unieważnienie aktu nabycia.

§ 4. (1) Dla zachowania prawa (§ 3 ust. (1)), nabytego przez rozporządzenie na wypadek śmierci, osoby, wymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3), powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej.

(2) W przypadku niewniesienia prośby o udzielenie zezwolenia w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia spadku oraz w przypadku odmownego załatwienia prośby, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. (2).

§ 5. (1) Na wzięcie w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) osoby, wymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3), powinny uzyskać zezwolenie władzy wojskowej.

(2) W przypadku wzięcia w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) bez zezwolenia (ust. (1)), władza wojskowa może zażądać od najemcy lub dzierżawcy rozwiązania umowy, wyznaczając mu w tym celu odpowiedni termin stosownie do zachodzących okoliczności.

(3) W przypadku nierozwiązania umowy w wyznaczonym terminie, traci ona ważność z upływem tego terminu z mocy prawa.

§ 6. Osoby niewymienione w § 3 ust. (1) pkt. 1) — 3) mogą brać w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczenia) bez potrzeby uzyskania ze-

zwolenia władzy wojskowej. Przepisy § 5 ust. (2) i (3) stosuje się jednak odpowiednio.

§ 7. (1) Władza wojskowa może uzależnić pobyt lub zamieszkanie poszczególnych osób w obszarze warownym od uzyskania przez te osoby zezwolenia władzy wojskowej.

(2) Cudzoziemcom oraz osobom, wymienionym w § 3 ust. (1) pkt. 3), może władza wojskowa w porozumieniu z wojewodą zabronić czasowego lub stałego pobytu albo zamieszkiwania w granicach obszaru warownego.

§ 8. Przepisy § 5 i 7 nie mają zastosowania w obrębie miasta Wilna do przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych państw obcych, dopuszczonych do pełnienia czynności urzędowych, i do przydzielonych im urzędników zawodowych wraz z rodzinami, jeżeli są obywatelami państwa wysyłającego i z zastrzeżeniem wzajemności w analogicznych przypadkach.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa miesiące po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

220.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1934 r.

o stosunku władz wojskowych do miejscowych cywilnych władz rządowych oraz samorządowych w obszarach warownych i rejonach umocnionych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Stosunek władzy wojskowej do miejscowych cywilnych władz rządowych i samorządowych w obszarach warownych i rejonach umocnionych opiera się na zasadzie ścisłej współpracy tych władz z władzą wojskową w sprawach utrzymania oraz usprawnienia stanu obronności tych obszarów i rejonów.

(2) Współpraca ta polega w szczególności na uzgadnianiu z władzą wojskową zamierzeń, mogących mieć wpływ na obronność obszaru warownego lub rejonu umocnionego, a dotyczących przede wszystkim: parcelacji, melioracji, scalania, zabudowy, elektryfikacji, sieci wszelkiej komunikacji, sieci łączności, urządzeń kopalnianych, wodociągów, ka-

nalizacji, gospodarki leśnej i turystyki, oraz na wydawaniu na żądanie władzy wojskowej potrzebnych zarządzeń i opinii, jak również na dostarczaniu potrzebnych informacji.

§ 2. (1) W zakresie wydawania zarządzeń, miejscowe cywilne władze rządowe i samorządowe w obszarach warownych i rejonach umocnionych wydają na wniosek władzy wojskowej w ramach obowiązujących przepisów zarządzenia, dotyczące spraw:

- 1) organizowania obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej oraz obrony przeciwpożarowej;
- 2) wycofywania władz, ludności i mienia;
- 3) zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły pierwszej potrzeby;
- 4) leczenia, higieny i zdrowotności publicznej;
- 5) planów zabudowania osiedli miejskich i wiejskich oraz planów regionalnych;
- 6) wydawania i cofania pozwoleń na zawodowe handlowanie bronią i amunicją oraz kontroli, wykonywanej nad tym handlem;
- 7) wydawania i cofania pozwoleń na posiadanie i noszenie broni;
- 8) komunikacji powietrznej;
- 9) zezwalania na zakładanie, utrzymywanie i eksploatację stacji radiotelegraficznych i radiotelefonicznych, tak nadawczych, jak odbiorczych;
- 10) żeglugi;
- 11) rybołówstwa;
- 12) wykonywania kontroli nad przestrzeganiem nakazów i zakazów, wynikających z ograniczeń, wprowadzonych na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124).

(2) W sprawach, dotyczących porządku i bezpieczeństwa publicznego, miejscowe cywilne władze rządowe i samorządowe współdziałają z władzą wojskową w zapobieganiu i zwalczaniu w granicach obowiązujących przepisów poczyną, zagrażających utrzymaniu zdolności obronnej obszaru warownego lub rejonu umocnionego, w szczególności przez:

- 1) przygotowanie organizacji bezpieczeństwa,
- 2) niedozwalanie na odbywanie zebrań, urządzanie widowisk i słuchowisk,
- 3) rozwiązanie względnie zawieszanie działalności stowarzyszeń,
- 4) zarządzanie konfiskaty druków,

jeśli działalność tych stowarzyszeń, albo te zebrania, widowiska, słuchowiska i druki zagrażają utrzymaniu zdolności obronnej.

§ 3. W zakresie wydawania opinii, miejscowe cywilne władze rządowe i samorządowe w obszarach warownych i rejonach umocnionych opinują prośby o zezwolenie na wykonywanie praw własności do nieruchomości lub innych praw, związanych z nieruchomością, wnoszone przez osoby, których prawa uległy ograniczeniom, wprowadzonym

na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124).

§ 4. W zakresie dostarczania informacji, miejscowe cywilne władze rządowe i samorządowe w obszarach warownych i rejonach umocnionych udzielają władzy wojskowej na jej żądanie informacji, dotyczących:

- 1) ruchu społecznego — w kwestjach, mających znaczenie dla utrzymania stanu obronności obszaru warownego lub rejonu umocnionego;
- 2) działalności stowarzyszeń, rozwijających ją w granicach obszaru warownego lub rejonu umocnionego;
- 3) sytuacji i działalności w dziedzinie przemysłu i handlu;
- 4) miejscowych zasobów aprowizacyjnych i materiałowych oraz stanu zasobów i możliwości eksploatacyjnych miejscowych środków komunikacyjnych.

§ 5. Dowódca obszaru warownego względnie dowódca okręgu korpusu (równorzędnego okręgu terytorialnego), w którego okręgu położony jest rejon umocniony, reguluje wzajemną współpracę władz, wymienionych w § 1, w zakresie, określonym w rozporządzeniu niniejszym, na zebraniach naczelników miejscowych cywilnych władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, które zwołuje w miarę potrzeby po porozumieniu z wojewodą.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych oraz innym interesowanym ministrom, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa miesiące po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 13 kwietnia 1935 r.

o ustalaniu stopy procentowej pożyczek budowlanych.

Na podstawie art. 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), zmienio-